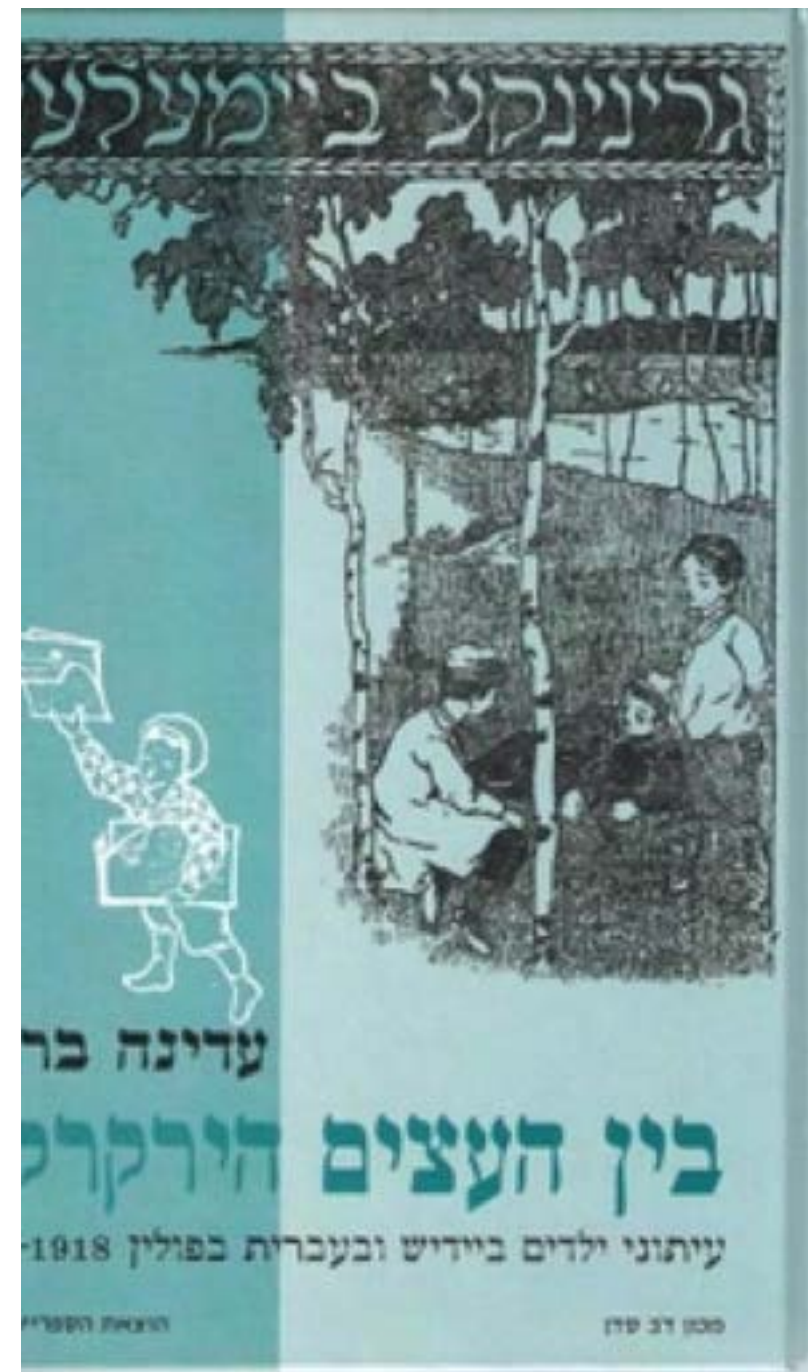

ח.נ.ביאליק
1873-1934

נולדתי וגדלתי עד 6 שנים בכפר. הדר הטבע,
עולם נאה, שדות, יערות וכל השאר. ובתוך עולם
נאה זה, שאני ולבי כמעט נחנקים בו – כבר יושב
ריש דוכנא, צובט גרגרתי וגוזר עלי: "ממזר,
רואה אתה מוט ודליים? – אמור אלף!"
ופתאום והנה אני בעיר, **חדר**, מלקות, אשפה,...

אונטער די גרינינקע ביימעלעך
שפילן זיך משה'לעך, שלמה'לעך ;
ציצית, קאפאטקעלעך, פאה'לעך -
יידעלעך פריש פון די אייעלעך.

גופעלעך - שטרוי, רויך און פעדערלעך,
נעם און צעבלאז זיי אויף גלידערלעך -
כאפן זיי אויף גרינגע ווינטעלעך
און סע צעטראגן זיי פייגעלעך.

נאָר איין זאך פאַרמאָגן זיי - אייגעלעך,
די אויגן פאַרמאָגן צוויי פינטעלעך,
וואָס גליַען און פֿינקלען און טוקן זיך,
און עפעס ווי נביאיש און ווונדערלעך.

פאַרטראַכטן זיך טיף און פאַרקוקן זיך
אויף נעכטיקע טעג און אויף פייגעלעך -
אוי! מיר זאל זיין, יידישע קינדערלעך,
פאַר אייערע כשר'ע אייגעלעך!

שירה: אורה זיטנר

40 ש'

מילים: חיים נחמן ביאליק
תרגום: אהרון אשמן
לחן: עממי יידי

בין העצים הירקרקים
מזיש'לים שלוימ'לים משחקים
כנף מעילון וטלית קטנה
ילדי ישראל הרכים המה

קלים מנוצה, דקיק הוא הגוף
עוד רגע פרחו ויוכלו לעוף
חיש יחטפום רוחות קלילים
כאלו היו רק גוזלילים

רק עיניהם בוערות כאש
ושתי נקדות מבריקות בן יש
יוקדות לוחשות וטובלות בזיו
מברק נבואה גם בפלא שביב

חולמות על מחר, תוהה מבטן
על תמזל כי עבר, על צפור בגן
ילדי ישראל מי יתן עיני
יהיו כפרת עיניכם בני

2. בשיר **בין העצים הירקרקים** – כותב ח.נ. ביאליק על היכרותו

העמוקה עם עולם הילדים, בעיקר כפי שהוא חווה אותה בעת

לימודיו ב'חדר'. שיר זה נשען במידה רבה על זיכרונותיו.

כתבו השיר במלים שלכם, ועל אילו דגשים הוא מצביע? מהי הנימה

העולה מן השיר (צער, עצב, שמחה, הבנה) – צטטו מן השיר ונסו

למצוא מקבילות בין המלים בעברית למלים ביידיש.

